



Nro. 2.

A' FELS. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Julius 4-ik napján
1806-ik esztendőben.

B é t s.

Az Austriai Cs. és Cs. Kir. Fegyveres seregeknél esett ujj változások ekképpen következnek: — „

„A) *Meghaltak*: Lovasság' Generálissa Báró *Melas Mihály*; Penziós Feldmarsal-Lieutenant *Gruber*; Penziós Generál-Major Báró *Vinckler Julius*; Penziós Majorok, *Hagondange, Ivan*, és Báró *Andlau*; és Schardingi Platz-Major *Rogowsky Xaverius*. —

B) A' *Melas* Dragonyos Regimentjének Feldmarschal-Lieutenánt Gróf *Riesch* tétetett tulajdonossává. —

C) *Elő mozdítottak*: A' Lajos Fő Hertzeg Regimentje béli Oberstlieutenánt *Swinburne* úr a' Re-

gementben Obersterré; a' Bellegarde Reg.jénél volt Major Báró *Fürstenwerther* a' Lajos Fő Hertzeg Regimentjéhez Oberstlieutenantá; a' Brodi Vég-Regimentnek Majorja Gróf *Elz Hugó* a' Regimentben Oberstlieutenantá; Major Báró *Hadamsdorf Károly* az Erbach Reg.jétől (*ad honores*); Penziós Oberstlieutenant *Cruise* Egeri Platz-Komendánsá; Penziós Major Gr. *Strasoldo* Zengi Komendánsá! eddig Szaltzburgi szolgálatban volt Kapitány Gróf *Thun* Majorrá (*ad honores*); a' Ferdinánd Fő Hertzeg Gyalog Reg.jebéli Kapitány *Bartoloczký Ferentz*, és a' Stein Reg.je béli Kapitány *Hofer* urak, hasonlóképpen (*ad honores*) Májorokká, tétettek.

D) *Penzióra tétettek*: — General Major és Brigadéros Grof *Wodniansky*; a' Lajos Fő Hertzeg Reg.je béli Oberster Gróf *Schiaffinati*; és az eddig volt Zengi Kommendáns Oberster *Andujar*.

Magyar Ország.

Debretzenből Jun. 12-kén. Örömmel jelenthetjük a' magyar nyelv virágzását szivellő közönségnek, hogy az a' Nemzeti Jádzó Társaság, a' melly már jó idő-ólta csak Erdélyben Kolosváron dizselkedett, ennekutánna minket is ismét részeltetni fog a' magyar nyelv egygyik joltévő etömozditójának Méltóságos Báró *Vesselényi Miklos* úr ö N. gának nemzeti nyelvéhez viseltető buzgóságából. Menyire kedvelje ezen érdemes Uraság azon hasznos embereket, kik a' Haza' nyelve pallérozására feláldozták magokat, élő példái vagyunk mi, és általa már sok esztendőktől fogva gyámolitott Társaságunk, a' mellyet nem az önnön haszon kereset lelkesített — mivel még kereskedéssé nálunk a' Theatrum nem válhatott — hanem mind ez ideig annak a' Nagy lelkű Urnak hazájához vonszó szeretetéből szár-

mázott maga' és segedelme' feláldozása. Megkoronázta ő N ga főképpen ebben az esztendőben, ezen Institutumhoz viseltető fáradozását, a' midőn a' személyek szaporodása, arra ada alkalmaztosságot, hogy mind a' két Magyar hazát egy-egy Magyar Jádszósinnel még ajándékozá — és így a' Kolosvári Társaság kétfelé szakadván, egygyik része maradt Erdélyben, a' másika pedig itten van. De minthogy téli Theatrum nints Debretzenben, azt tartom télire Szegedre kell mennünk. Melly szükséges volna már annak kieszközlese, hogy nekünk egy elegendő közönségből álló Magyar országi város állandó, és maradandó helyt adna, a' millyennek egyedül Pestet gondolom, a' hol, ha vagy egy tehetős Uraságnak pártfogását, vagy az Országnak megegyezését az ottan való magunk letelepedésére meg lehetne nyerni! ugy gondolom kevés időre a' Nemzet ebben a' részben is, mint szintén egyébben, más Nemzetekkel vetélkedne.

O l a s z O r s z á g.

A' Velenczéhez tartozó Dalmatziai vidékekről Junius' 1-ső napján. — „

„Hogy Sándor ő Orosz Császári Felsége a' maga Cattaróban lévő Kommendánsához meghatározott rendelést küldött az eránt, hogy Cattaróval egyetemben az Ausztria által a' Frantzia Császárnak engedtetett volt Velentzei Albaniai partokat kiüressittse, már erről megérkeztek ide a' hiteles tudósítások. Hanem ugy kell érteni ezt a' dolgot, hogy azon szigetek ezen öblökben, a' mellyet az Orosz seregek, azolta és önnön erejek által foglaltak el, nintsenek ide érve. Ezen szigeteknek neveik *Curzola, Lissa, és Lesina*, a' melly utólsót

tsak a' minapában foglalták-el, mint ezt az itt kö-
vetkező tudositásban olvassuk ekképpen: —

„Mint már tudjuk, az Orosz hadi hajók (a' Fran-
tzia tudositások szerint Május 7-kén, a' mi Olasz
tudositásaink szerint pedig Május 10-kén, hanem
mind azok mind ezek szerint bizonyosan, félbe szá-
kasztották vala ezen utol nevezett szigetnek szo-
rongatását, 's azt a' megszállás alól feloldozták vala:
azonközben előre el lehetett azt látnunk, mint Olasz
leveleink akkór meg is mondották, hogy ezen szi-
getnek megtarthatása fontosabb volna az Orosz
seregekre nézve, hogy sem ők ennek elfoglalásá-
ra nem soká egygyesített erővel ismét meg ne je-
lennének. Így is történt a' dolog; eltávozássok
után 7 napokkal, úgymint Május' 17-kén ismét meg-
elentek 18 külömbkülömb féle nagyságú hadi hajók-
kal ezen sziget előtt, és a' partok körül fekvő helysé-
gekre olyan kemény tüzelést tettek, hogy 3 napokig
tartott szorongattatás után, u. m. Május' 23-kán, ma-
gát a' sziget az ott lévő 2000 emberekből álló Frantzia
sereggel egyetemben feladni kénytelenítették. A'
Frantziák gyenge tengeri erővel lévén még ezen
szigetes öblökben, nem könnyen juthatnak ismét
hozzá ezen elvesztett szigeteikhez: noha más rész-
ről meg kell adnunk az ezen vidéken lévő Fran-
tzia vezérnek Generalis Molitornak, hogy ő sem-
mit el nem mulat, a' mi által a' vólt Velentzei
Dalmátziának ezen részét az Orosz seregek kiszál-
lása ellen bátorságossá tétetődni gondolja. Minden
felölről Spalatrohoz gyűjti seregeit; az eddig Zará-
ban fekütt 's valami 3000 emberből álló sereget is
ide indította utnak Máj. 24-kén.

A' mi Velentzei Dalmátziában bészállott Fran-
tzia seregeink eddig tsak 15 ezer emberekből állot-

tak: még 45 ezren vártnak. *Scardoniához* (a' melly *Sebenicóhoz* képest Eszak és Dél közre esik) fog Lógerbe szállani ezen ujj seregünk, a' hova Olaszországból utazik által.

A' *Zarai* erősségeknek jó lábura való állittatásokon is minden iparkodással rajta vannak Indzsinörjeink. — Nagy megelekedésünkre szolgál, hogy a' *Cattaró* általadattatását illető nehézségek *Sándor* és *Ferentz* ö Császári Felségek között egészen eligazítottak.

Német Birodalom.

Berlinből Jun. 17-kén. Mint kedves ujjságot, ugy hirdetik közönséges leveleink, hogy *Báró Hardenberg* és *Gróf Haugwitz* Ministereink e. h. 13-kán a' Királynál ebédeltek; és hogy ezen két Ministereink, a' kik felől a' közönség a' mostani környülállások között külömbkülömb módon gondolkodott, jó egygyetértésben légyenek egymással. — *Báró Hardenberg* azonközben ismét elútazott innen jóságaira.

Hameln várát, a' melly most Hannoverának elfoglaltatásával, és *Pétersberg* várát, a' melly mint *Erfurt* várossa' fellegvára ugy tartathatik és ezen várossal 's 76 termékeny határokkal bíró faluival egyetemben az előbbeni pótolások (compensatiók) alkalmatosságával, lett a' Pruszsiai Király' tulajdonává, a' közönséges levelek szerént még jobban is erősítetteti a' Pruszsiai Országlószék nagy szorgalmatossággal. Az elsőt már még Frantzia Generalis *Barbou* derekasint megerősította a' minapi ottlakása alatt; a' melynek az is nagy erősségére szolgál, hogy ha a' szükség ugy kívánnya a' Vézer vi-ze alá lehet venni a' környékit. A' *Petersbergnek* is jó forma erősségnek kell lenni, minthogy a' 7

esztendő háboruban hozzá nem fogatott Második Fridrich Király az ostromoltatásához, által látván azt, hogy olyan sok idő kivántatna hozzá, a' mennyit néki az ő sok ellenségei nem engednének. Pedig szerette volna szert tenni réá. Egész a' pótolások' idejéig Moguntzia őrző sereg vólt benne.

Nagy Britannia.

Londonból Jun 13-kán. Lord Melvillét (*Dundas* vólt hadi Ministert) ilyen szolennitással oldozta fel tegnap a' Parlamentom Felső-háza a' bűn alól:

„A' Lordok a' magok Tanátskozó palotájokban össze gyülekezvén, szokott rendtartással által mentek azon Westminsterhal nevű nagy palotába, a' melyben folyni szoktak az ilyen nemű Proczeszsusok, a' milyen e' vólt, a' mellyekben t. i. a' Parlamentom Felső-háza az Itélő Bíró. Le ülven kiki a' maga helyére, 's z' fő Kanczellarius Lord *Erskine* felatván ekképpen szollott: — „

„Megértették Uraságotok azokat a' külömb külömbféle vadakat illető bizonyításokat és világozó környülallásokat, a' melyeket a' Parlamentom Alsó házának tagjai Lord és Viscount Melville Henrich ellen, az ő Státus ellen tett büneire és rossz maga viseletire nézve, előtekbe terjesztettek. Az első kérdés azok között, a' melyeket meg kell fontolnotok, ez: Vétkes-é ő az említett vádnak első tikkelyére nézve?

A' vádnak minden tikkelyeit ilyen módon terjesztette a' Kanczellarius a' Lordok eleibe, a' kik minden tikkelyre egygyenként feleltek, leg előbb mindenkor az ifiabbik Lord, 's így felfelé egészen a' Yorki Hertzegig (minthogy a' Wallisi Hertzeg nem

vólt jelen), utánna mindenkor ki-mondván a' maga ítéletét a' fő Kantzellárius is.

Így menvén rendre által minden tzikkelyeken, végezetre össze számláltattak minden magános ítéletek, a' mellyekből a' jött ki a' többség szerint, hogy Lord *Melville* nem vótkes. — Ekkor ismét fel-állott Lord *Erskine*, és Lord *Melville*t minden vád alól fel-oldozván, így szólott hozzá fel-szóval:

„Lord *Viscount Melville Henrik!* Kötelességem szerint jelentem az úrnak, hogy az úr mind azokra a' vádakra nézve, a' mellyekért az Alsóház az úr ellen ezen Felső ház előtt protzeszsust indított vala, és minden ebben előfordúlt tárgyra nézve fel-szabadíttatik és szabadnak lenni hirdettetik.“

„*Bünös-é, vagy nem bünös Lord Brooke János, Viscount Melville Henrich, abban a' dologban, a' mellyel ezen tzikkelyekben vádoltatik?* — E' vólt szórol szóra az a' kérdés, a' mellyet Lord *Erskine* mind a' tiz tzikkely eránt különkülön és egygyenként minden Lord eleibe terjesztett, a' ki fennállva 's magát meghajtva, jobb kezét a' szivére tette, és ekképpen felelt: *Betsületemre mondom, hogy nem bünös — vagy pedig, — hogy bünös — a' mint már kiki ítelt.*

Ezzel vissza mentek a' Lordok ismét a' magok tanátskozásoknak helyire a' Parlamentomi házba, 's a' *Melville* protzeszsusa elvégződött.

A' Volontér nevű Fregát a' Jó-reménség' fokától Angliában meg érkezvén, útjában egy Portugallus hajóval találkozott, a' melly Braziliából ezvezt haza felé. Tudakozódván tőlle embereink Bonaparte Jeromosról, olyan hírt vettek felőlle, hogy

az a' hajós sereg, a' mellyel ő evez, és a' melynek Admirális Villaumez a' vezére, minekutánna a' Brasilia' fő várossának St. Salvadornak kikötőhelyeben néhány hetekig állott volna, útját onnan Napnyugoti India felé vette.

A' mi a' Pruszsziával való villongást illeti, mostanában már, midönn annyira ment a' dolog, hogy a' rész szerént kikötőhelyeinkben le tartoztatott rész szerént az ólta el fogdosztatott Pruszsus kereskedő hajókról a' hajós emberek mint hadi fogjok az ország belső részeire vitettetnek 's bé zárattatnak, a' hajókon találtató vagyon pedig az Anglus törvények szerént el adattatván azon tisztek és hajós legények között mint törvényes nyereség felosztatik: nem lehet többé az ezen Hatalmassággal való hadakozást kétségbe hoznunk. Tsak azok a' Pruszsus és Pappenburgi hajók nem fogdosztatnak el a' mellyek halászás végett eveznek ki a' tengerre.

A' *Miranda* expeditziójáról olyan hírek érkeznek, hogy az ő követői naponként szaporodnak, és ereje nevékedik.

Azt erössítik közönséges leveleink, hogy ez a' *Miranda* ez előtt esztendővel már még a' b. e. Minister *Pittnek* is ajánlást tett vólt azon plánumáról, a' melly szerént ő a' Spanyoloknak Amérikában lévő birtokait fel lázzasztani szándékozna: hanem *Pittben* nem találta pártfogóját ezen plánumának. Hogy mostani Ministereink néhány Fregátokat és bizonyos summát is adtak szolgálatajára, hitelesen mutatják a' környülállások. — Hogy *Desaliness*től a' St. Domingói *Jakob Császártól* is 8000 emberekből álló segítő sereget kapott *Miranda*, az Amérikai levelekben olvassuk: hanem ezen hírnek még megvalóságosulás kívántatik. *Petion* nevű Ge-

nerális a' vezére (ha igaz) ennek a' 8000 emberek-ből álló segítő seregnek.

Felette sok félet beszélnek az emberek erről a' Mirandáról. Egyebek között egy levél is jött-ki az Újjságokban, a' mellyben az ő életének némely eddig való nevezetességei adódnak elő. A' levelet *Payne Tamás* írta a' mult Martzius hónap' 22 kén egy Washington béli emberhez. Summás foglalatra ennyiben áll: — „

„Kivánsága szerént tudósítom az urat mind azokról, a' miket Mirandáról magam tudok. Legelőbb *Neu-Yorkban* az 1783-ik esztendőben láttam őtet. Ő egy külömbkülömb tálentomokkal tele fejű, és próbatételekre született ember. Egész élete telyes szerentsepróbálásoknak historiájával. Születése' földje *Mexico*. Midőn én az 1787-dik esztendőben útamat *Neu-Yorkból Párisba* vettem volna, azt hallottam itt felölle, hogy *Katalin Császárnétól* 4000 Font Sterlingeget (40 ezer Forintnál többet) kapott volna. *Londonban* 1791-ben a' *Turnbull* és *Forbes* nevű házakban ismét megismerkedtem velle. *Minister Pittel* sokszor beszéllett a' *Nootku'* szorossa felett. Én ekkór nem soká *Párisba* vettem útamat, mint a' *Convent* tagja. E' történt 1792 ben Februáriusban. Ugyan ekkór *Miranda* is *Párisba* érkezvén, mint *Genérális* a' *Dumourier* seregéhez rendeltetett: hanem, midőn ezen seregnek állapotja az 1793-dik esztendő elején igen szerentsétlenül kezdett volna folyni, gyanuba esett *Miranda*, és mint fogoly *Párisba* vitetett. A' gyanúnak magáról való elhárithatása végett engem is kérdőre vonatott, és én ezt a' vallást tettem felölle: hogy az ő leg hathatósabb hajlandósága az, hogy a' hazáját *Mexicót* szabaddá tehesse. Sza-

badságát az után vissza nyerte. Ezen történet előtt 1200 Font Sterlinget kapott vólt Pittől, &c.

E l e g y e s D o l g o k .

Némelly levelek, még a' Straszburgiak is elene mondanak azoknak az eleinteni tudósításoknak, a' mellyek még Párisban is közönségessé tetődtek, hogy t. i. *Oubril* Orosz Bíztoſ úr ott Straszburghban ment volna által Páris felé; azt erössítik ezek, hogy tsak a' Kurirja ment ott keresztül : mások ellenben még ma is úgy beszélnek, hogy nem tsak hogy maga *Oubril* úr útazott el Párisba, hanem a' fogjok kitseréltetésin még a' békéllés' munkája is rá volna bizva. Kevés napok alatt meg fogjuk hallani a' valóságot.

Romából Jun. 8-kán. A' Pápa Státusainak az Adriai tenger' mellett lévő kikötöhellyeibe Frantzia seregek szállottak-bé, olyan előre való vigyázásból, hogy Anglus vagy Orosz seregek ne szállhassanak ki oda. Ide Romában is béjött egy Frantzia sereg, nem tudjuk mitsoda további czélozással. Némellyek azt gondolják, hogy tovább fogja ezen sereg Nápoly felé folytatni utját; mások mást gondolnak.

Nápolyból Jun. 3-kán. Eddig való Párisi Követünk 's mostani Külső Ministerünk Marquis *Gallo*, ujj hivatalának általvételére haza érkezett.

Romából Jun. 8-kán. *Bonaparte Lucian* úr, az alatt hogy házanépivel *Tivoli* mellett egy falusi jországban a' böltsek' életit éli, *Romában* is megvette az igen szép és nagy *Lancellotti* házat, 's azt a' régi és ujj világbéli hires mesterembereknek minden féle találtatható betses miveikkel felékesítette. Ez a' nagy világtól magát igy elvonni látszó em-

ber, nem csak betsülője és kedvellője, hanem ritka elmérője is a' mesterség' szerzeményeinek.

Monachiumból, Jun. 18 kán. Néhány napoktól fogva minden szempillantásban várja Sándor Hertzeg (Marschal Berthier) a' Kurirt azzal a' hivatal szerént való híradással, hogy Cattarónak általadat-tatása véghez ment. Mihelyest ez a' Kurir megér-kezik, azonnal lábra kerekednek a' Frantziák Brau-nauból 's az egyéb Német vidékekről, 's Páris fe-lé fogják folytatni útjokat a' Napoleon nagy inne-pire. Sándor Hertzeg előbb Straszburgba fog in-nen menni, hogy az ott általmenő nagy ármadiát szemügyre vegye. Onnan Neufchatelbe alattvalói hódolásoknak elfogadására, 's az után innen ő is a' Párisi nagy innepre menyen. A' Frantzia nagy ármadiának haza felé való indulásával, az Aus-triai hadi fogjok is azonnal mind útnak indittatnak a' Déli Swáb Kerületből hazájok felé.

A' Párisi *Moniteurben* egy Frankfurti Junius 13-kán költ levél jött-ki, a' melly ilyen nevezetes tárgyat foglal magában: — „

„A' Hessen-Kasseli Választó Fejedelelemnél lé-vő Pruszsus Követ Hertzeg Wittgenstein, néhány Északi Német Birodalombéli Hertzegeknek Deputa-tusaikat öszsze hivatta *Marburg* városába. Jelen vóltak a' maga Háza béli Bízatosokon kívül, ne-vezetesen, a' Waldeck, Lippe, Wiedrunkel, és több más Fejedelmek Küldöttjeik. A' tárgy, a' mellyet elejekbe terjesztett, ezen tikkelyekből állott: — 1)ször. A' Választó Fejedelem kezessé-get vállal ezen Hertzegeknek mostani birtokaikért, Felsőségeikért, és jelen való jövedelmeikért. — 2)ször Azon fegyveres tsoportokat, a' mellyeket ezen Fejedelmek a' Német birodalom Konstitu-

tziónak ereje szerint a' magok tartományaikból ki állítani tartoznak, a' maga szolgálatjára veszi. — 3)szor. Azt a' pénzt, a' mellyet ezen fegyveres tsoportoknak tartatások végett fizetni tartoznak ezen Fejedelmek, a' Választó Fejedelem kasz-szájába fizetik-le, a' mellyért — 4)szor, a' maga zsoldjára veszi a' Választó Fejedelem ezen fegyveres tsoportokat, 's a' tisztjeik ezeknek a' Hessen-Kasseli fegyveres seregeknél fenn álló rendelkezések szerint fognak előmozdittatni ezen seregeknél. — 5)ször. Ö Választó Fejedelemsége annyi számú fegyveres embereket enged ezen Hertzegeknek szolgálatjokra, a' mennyi az kastélyaikban őrizetre és testőrzői szolgálatra kívántatik. Ezen tsoportok szokott katonai tiszteletet tesznek a' nevezett Fejedelmeknek 's familiájoknak, 's egyéb tekintetben is parantsolatjaiktól fognak függeni, kivévén azt, a' mi a' katonai fenytéket illeti. —

„A' Deputatusok olyan nyilatkoztatást tettek uraik nevekben ezen projektumokra, hogy semmi efféle ujj intézetekre nem határozhatják magokat addig, míg Napoleon Császárnak vélekedését ez eránt meg nem tudják.

Valami magános levelek után hirdetik az Ujj-ságlevelek, hogy a' Nassau-Weilburgi Hertzeg Frantzia Marschallá lett volna.

Hágából Jun. 19-kén: Ö Felségek Hollandiai Királya és Királynéja, két Princz fiaikkal egyetemben tegnap estvéli 9 orakor a' Hága mellett lévő Királyi kastélyba meg érkezének. Delftről fogva ezen kastélyig az utakon sok helyekre gyalog és lovas fegyveres tsoportok voltak ki osztatva, a' mellyek muzsikával vártak és tisztelték ö Felségeket. A' nagy alléhoz érkezvén, itt meg világosítottott zöld.

boltozat alá jutottak, 's ez alatt a' Hágai Magistratus Követei által tiszteltettek. Ezen túl mindenütt meg világosítottva lévő 's a' vivátott kiáltozó katonák kettős sora közzé vétetet úton mentek a' Kastélyig, a' mellybe ágyuk dörgése és harang szó közben szállottak bé, 's a' hol a' Képviselő Gyűlés Elölülője, 's a' Státustanátsosok, és Ministerek által várattattak és köszöntettek.

Londonból Jun. 15-kén. A' mi Országlószékünknek Pruszsia ellen való kemény magaalkalmaztatása (így szoll a' *Times* nevű Londoni Ujjság) nem egyéb, hanem tsak ezen udvar' rút politikájának visszatromfoltatására való igasságos boszszúállás. Az idő fogja megmútatni, hogy mennyire mehet az ilyen politikával. A' békesség' előintézeteinek eszközlésére mi ötet nem kérjük: tsak az Orosz és Austriai Udvarok azok, a' kiktől mi ezt várhatjuk és remélhetjük.

„A' Lord *Melville* proczeszsusa dolgában nevezetes környülállás az, hogy a' Királyi Hertzegek közül, a' kik a' vokseláskor jelen voltak, a' Yorki Cumberlandi, és Cambridgei a' Gloucesterivel egyetemben, büntelennek, a' Clarenci, Kenti, és Sussexi Hertzegek pedig, valamint szintén a' Fő Kanczellarus és néhány nevezetes Lordok, mint Stanhope, Lauderdale, Holland és mások, ötet bünösnek lenni nyilatkoztatták voksaik által.

Párisból Jun. 21-kén. A' ma kijött *Monitör* szerént igen mérges és véres özsze tsapás történt. A' Ragúzai és Montenegrinus határszélen egy kised Frantzia és Montenegrinus csoport között, a' melyről hosszason ír a' nevezett *Monitör*. Az ő előadásának ennyiben áll a' foglalata: — „

„A' Vicze Király 's az Olasz armadia fő ve-

zére Princz Eugenius írja (ugy mond), hogy minekutánna Generális *Lauriston* Május 26-kán Raguzába megérkezett volna, ertésére esvén, hogy az Oroszok a Montenegrinusokkal egygyüt a' kikkel az ő Püspökjök is jelen vólt, útjokat Ó-Raguzának vették, hogy elfoglalják, elküldötte 2 Kompaniával és 4 ágyuval *Serrant* nevű Kapitánt, hogy ezen ó-várat előre foglalja el, a' ki is 29-dikben estve abba bé is szállott. Már tsak fél napi járóföldre lévén távol a' Barbarusok (így nevezi a' Montenegrinusokat) nem kevésbé rettegtek miattok a' lakosok, hallván, hogy mindent égetnek és pusztítanak, 's kiváltképpen hogy a' Frantziákhoz sem vólna bizodalnok, fel nem tévén felöllök, hogy a' hegyek között is tudnak verekedni. Alig kezdett hasadni a' hajnal más nap' viradóra, hogy egy ezer emberből álló ellenséges sereg megérkezvén, iszonyú orditással hozzá fogott a' tsatázáshoz. A' Frantziák is hozzá fogtak elébb tsak tsendesen hanem mind jobban jobban, a' tüzeléshez. A' puskatúz három órát tartott. Egy Káplárunk megszemplélvén az ellenséges zászlót, néki rohant, hogy elvegye: hanem éppen akkor érte egy halalos golyóbis, midön a' zászlót megragadta. A' Barbarusok rá rohanván, a' fejit elvágták, &c. —

Ilyen hangon írja-le a' Monitör ezen tsatát, a' melynek az ő előadása szerént a' lett a' kimenetele, hogy a' Káplárjoknak ily módon lett megölettetésiért még jobban felhevülvén a' Frantziák, a' dobot minden felől megütötték, a' rohanásra jelt adták, és az ellenséget Cattarónak határaitra vissza verték, &c. — A' Montenegrinusokra nagyon felindúlva lenni láttatik ezen tudósításában a' Monitör; mindenütt barbarus nevezettel illetvén őket.

* *

Keszthelyi Georgikonban megüresült Oeconomiae Supplens Professori Hivatal eránt való Hirdetmény.

Minekutánna Asbóth János úr a' Keszthelyi Georgikonnak eddig volt Oeconomiae, és Technologiae Ordinarius Professora, és Tisztartója, a' Meltóságos Gróf Tolnai Festetics György Ur Ő Nagysága Jószágáinak itteni Fő Directiojánál Inspector-ságra emeltetett volna, 's helyébe az eddig való Georgikoni Oeconomiae Supplens Professor, és Számtartó Mikolay Pál úr tétetett, 's az által, ezen utóbbi Hivatal megüresedett: ezennel ezen Georgikoni Oeconomiae Supplens Professor - és Számtartói Hivatalnak elnyerésére való alkalmatosság mind azoknak, kiknek ahoz tehetségek és kedvek vagyon, köz-hírül adatik. Ezen Hivatalra való személynek kinevezésében semmi féle vagy Vallás, vagy születés, és Nemzetbéli külömbség nem fog tekintetbe vétetni, ellenben attól a' következő tulajdonságok, és kötelességek kivántatnak meg:

1. Hogy a' Magyar, Német, és Deák nyelveket jól tudja.

2. Hogy az Oskolákban leg alább a' Philosophicus Cursust elvégezte, és kivált a' Physica Tudományban jártas legyen.

3. A' tanítani való Tárgyak, mellyeket az Ordinarius Professorral változtatva, az itten e' végre már ki dolgozott irások szerént előfog adni, az Oeconomiae, Technologiae, és a' jószágok' Kormányozására bé hozott Közönséges Instructio.

4. Azon kívül mint második fő személy a' Georgikoni gazdaságbeli Tisztsegnél, a' mezei Gazdaságnak folytatásánál is az Ordinarius Professor,

és Tisztartónak útmutatása szerént, segítségül lé-
szen, és mint Számtartó egyszersmind az Institu-
tumbéli naturáliák, és kész pénz bevévéseiről és ki-
adásiról vezetni szokott számadásokat vizgálni, és
controllálni fogja.

Ebbéli Hivatalért való esztendei fizetés szabad
szállás mellett 400 Forintra vagyron határozva, az
itten egyáltallyában béhozott esztendönként való
gradualis 4 pro Centualis készpénzbeli fizetés' job-
bításásával együtt.

A' ki tehát ezen Hivatalra magát alkalmas-
nak találja, 's azt el nyerni kívánja, az eránt jelen-
tse magát a' következő Julius és Augustus hóna-
pokban az itteni jóságok' Fő Directiójánál irás-
ban, 's egyszersmind az említett meg kívántató
Tulajdonságokról való bizonyság leveleit is küld-
je bé, hogy az után September hónap' elején a' vá-
lasztott személy kineveztetvén, Septemberben, és Oc-
toberben, úgymint az oskolai szünet-hónapokban
még elegendő ideje lehessen, az itt néki adandó
utasítás szerént az új Tisztségére való tökéletes-
sebb maga elkészítésére, 's azt jövő November ele-
jétől fogva, a' midőn a' Georgikoni új Cursus is
bé áll, a' Tanításokra nézve is minden akadály
nélkül folytathassa. Költ Keszthelyen a' Directio-
nalis Cancellariából Szent Iván havának 13-ik nap-
ján 1805-ik esztendőben.

H í r a d á s.

A' Tisza melletti Czibak házával által ellenben
a' Tisza-jenői Pusztán vagynak el adandók: Egy
250 darabból álló Gulya. — Egy 90 darabból álló
Ménés. — Egy 1300 darabból álló juh-nyáj. —
Mind a' három speciesű Marhák igen szép fajtájuk.
A' kinek kedve volna vagy egygyik, vagy mind a'
három speciést meg venni, tractálhat rólok Pesten
a' Rochus Kápolnanál No 893. a' házi gazdával
V a y pedig Tisza-jenon a' Számtartóval.